

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **Město Horní Bříza**, IČO 00257770
sídlem Třída 1. Máje 300, 330 12 Horní Bříza
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Čermákem
sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**, IČO 00006947
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

za účasti: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222
sídlem Staroměstské nám. 6, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. MF-15875/2016/1203-37,

takto:

- I. Výrok II. a III. rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. MF-15875/2016/1203-37, se ruší a v tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 25 763 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Čermáka, advokáta.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobci měla být poskytnuta dotace na realizaci projektu „Obytná zóna V Jámě“ (dále jen „Obytná zóna“) ve výši 92,5 % z celkových způsobilých výdajů projektu. Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad (dále jen „Poskytovatel dotace“) zkrátila žalobci dotaci o 5 012 925,85 Kč z důvodu dalších prací provedených nad rámec původně zadané zakázky (víceprací), o 762 000 Kč z důvodu ne hospodárných výdajů za administraci projektu a o 659 364 Kč z důvodu neuznání výdajů ve výši 4 % z celkové výše dotace tvořících odměnu zpracovatele žádosti o dotaci.
2. Žalobce se nyní žalobou domáhá přezkoumání a zrušení části výroku II. a na něm závislého výroku III. v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl ve sporu z veřejnoprávní smlouvy mezi žalobcem (jakožto navrhovatelem) a odpůrcem ministerstvem pro místní rozvoj o zaplacení 6 434 289,85 Kč tak, že výrokem I. uložil odpůrci povinnost zaplatit část dotace ve výši 762 000 Kč do 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí, výrokem II. žalovaný zamítl návrh na zaplacení části dotace ve výši 5 672 289,85 a výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování práva.
3. Žalobce uvedl, že se domáhá zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí výhradně z důvodů, které se týkají nevyplacené dotace v rozsahu 5 012 925,85 Kč za stavební vícepráce spočívající v záměně povrchu vozovky (tj. použití živичného povrchu namísto betonové dlažby) včetně podkladových vrstev a sanaci podloží komunikace v rozsahu 23 % celkové plochy místní komunikace a prodloužení odvodňovacího žlabu o 16 m oproti zadání veřejné zakázky podle původního projektu, které nebyly podle žalovaného objektivně nepředvídané a z důvodu údajně netransparentního zadání veřejné zakázky. Naproti tomu se žalobce nedomáhá zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí z důvodů, které se týkají nevyplacené dotace ve výši 659 364 Kč z důvodu neuznání výdajů ve výši 4 % z celkové výše dotace tvořících odměnu zpracovatele žádosti o dotaci.
4. Pro snazší porozumění žalobní argumentaci soud předesílá, že povinnosti plynoucí z nyní napadeného rozhodnutí jsou totožné s povinnostmi plynoucími z rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2020, č. j. MF-15875/2016/1203-17 (dále též „rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020“). Toto rozhodnutí bylo následně podrobeno přezkumu v rámci správního soudnictví. Městský soud nejprve rozsudkem ze dne 2. 6. 2023, č. j. 3 Af 19/2020-87, žalobu směřující proti rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020 zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce proti výše zmíněnému rozsudku zdejšího 3. senátu následně Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) rozsudkem ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36, tento rozsudek, stejně jako rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2020, zrušil. NSS ve svém rozsudku přitom zaujal určitý právní názor stran hodnocení některých skutečností rozhodných při posouzení věci. Tímto právním názorem byl poté žalovaný vázán při opětovném posouzení věci.

2. Obsah žaloby

5. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Dále namítl vadu řízení spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s důkazy, které jsou obsahem správního spisu. Rovněž namítl, že se žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal s

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

jeho námitkami, přičemž zároveň nerespektoval závazný právní názor NSS uvedený v rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36. Právě nerespektování právního názoru NSS je středobodem žalobní argumentace. Jako poslední žalobní okruh žalobce označil nesprávné právní posouzení věci.

6. V rámci žaloby žalobce rozsáhle cituje výše označený rozsudek NSS, s jehož závěry se ztotožňuje. Převážná část citací se týká hodnocení důkazů žalovaným a jeho pochybení při vyvození správných závěrů z nich. Za zmínku stojí především závěr NSS, že na absenci geologického průzkumu nelze postavit závěr, že vícepráce nebyly důsledkem objektivně nepředvídané skutečnosti, k čemuž nesprávně dospěl žalovaný i 3. senát zdejšího soudu. Současně NSS seznal, že ani ze znaleckých posudků Ing. P. a doc. L. neplyne závěr o tom, že anomálie půdy, které měly za následek změnu povrchu vozovky, měl žalobce možnost zohlednit při přípravě projektu. Ze sdělení ministerstva dopravy ze dne 22. 10. 2013 pak nelze dovodit, že měl žalobce předpokládat problémy v podloží a provést geologický průzkum.
7. Žalobce se dále ohradil proti tvrzení, že v Horní Bříze nebyla realizována žádná jiná pozemní komunikace ze zámkové betonové dlažby. Poukázal na to, že kryt vozovky tohoto typu byl proveden v roce 2006 v lokalitě „V Kolonii“. Dodal, že tato komunikace slouží v původní podobě již 19 let. Žalobce uznal, že většina komunikací v Horní Bříze má asfaltový kryt. To však samo o sobě není dle žalobce relevantní, jelikož se mohl rozhodnout pro jiný kryt komunikace z různých důvodů, a to např. estetických či ekonomických, což aproboval NSS. Současně žalobce i nadále tvrdí, že při stavbách žádných komunikací v Horní Bříze nebyly zjištěny anomálie v podloží. Stran geovědních map, na něž žalovaný odkazoval ve svém rozhodnutí, žalobce uvedl, že mu není zřejmé, jaké závěry z nich mají plynout. Poukázal navíc na to, že geovědní mapy jsou dostupné až od roku 2013, tedy poté, co byl projekt dokončen. Dále se žalobce vyjádřil k citaci žalovaného z tiskové zprávy č. 15/11 „Rekonstrukce místních komunikací v Horní Bříze finišuje“ (dále jen „Tisková zpráva“, příp. „TZ“), z níž dovodil, že v dané lokalitě byly před tím pouze prašné, nezpevněné komunikace a svažité terén, což mělo vést k tomu, že žalobce měl předpokládat problémy s podloží a zvolit jiný typ krytu vozovky. Tento závěr dle žalobce postrádá logiku. Žalobce uvedl, že je všem zúčastněným již od počátku známo, že se v lokalitě nachází svažité terén. Ten je však zároveň také v lokalitě „V Kolonii“, kde byla užita zámková betonová dlažba.
8. Dále se žalobce věnoval hodnocení znaleckého posudku doc. L. ze strany žalovaného. Žalobce namítá, že žalovaný tento posudek hodnotí shodně jako v rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020, a proto nerespektuje závazný právní názor NSS formulovaný v rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023. Stejně tak dle žalobce žalovaný nerespektuje právní názor NSS při hodnocení znaleckého posudku Ing. P. Dle žalobce není pravdou, že měl důvod rovnou zvolit živičný povrch komunikace, jelikož mu měly být jasné anomálie půdy a jejich vliv na volbu vhodného povrchu komunikace.
9. Žalobce dále poukázal na to, že se na staveništi vedle úseků s kvalitním podloží vyskytovaly lokální poruchy, které nebylo možné před obnažením ložné spáry předvídat. Projektant proto navrhl sanační opatření, která reagovala na skutečný stav znalostí o podloží na celé ploše stavby. Sanace se navrhla pouze v určitých úsecích, a nikoliv pod celou plochou, čímž se ušetřily finanční prostředky. Nezbytnost sanace přitom nebylo možné předvídat již v době zpracování projektové dokumentace. K prodloužení odvodňovacího žlabu žalobce uvedl, že při realizaci projektu došlo k změně povrchu vozovky na živičný povrch, z toho důvodu došlo ke změně odvodňovacích poměrů, vpustí se ocitly pouze na jedné straně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

vozovky a k některým pozemkům směřovaly dešťové vody z větší plochy než v původním projektu. Proto se musel celý odvodňovací systém přehodnotit a délky některých žlabů chránících pozemky se změnil. Z výše uvedeného tak dle žalobce plyne, že změna délky žlabů je pouze důsledkem změny krytu vozovky a nemohlo se jednat o chybu projektové dokumentace či dodatečný požadavek žalobce nad rámec běžných požadavků.

10. Žalobce dále namítl, že žalovaný dezinterpretuje informace plynoucí ze sdělení Stavebního úřadu MÚ Třemošná a ze sdělení Městského úřadu Nýřany. Žalobce má za to, že z nich neplyne, že by měl povinnost provést hydrogeologický a geotechnický průzkum. Současně z výše uvedených sdělení dle žalobce neplyne, že by těmto subjektům byly známy předchozí anomálie v podloží, jež by indikovaly potřebu provést příslušné průzkumy podloží. Dále pak ze sdělení dle žalobce plyne, že obě hlavní změny (sanace a změna krytu), a s tím související úprava systému odvodnění, byly vyvolány nepříznivými geologickými poruchami, které se nedaly před zahájením stavby předpokládat.
11. Dle žalobce žalovaný vůbec nehodnotil Geotechnické posouzení ARCADIS, ačkoliv z něj vyplývá potřeba provedených stavebních změn a víceprací projektu. Pokud jde o posouzení technického řešení P. H., jde o další stěžejní důkaz, který ale má zcela jiný význam, než mu žalovaný přisuzuje. Tento důkaz dle žalobce dokládá, že bylo vhodné a účelné, aby byla provedena změna celého krytu vozovky, tedy plošně, což žalobce plně respektoval. Dále pak z dokumentace pro stavební povolení – změna stavby před dokončením projektanta Mandík Planning Ing. L. M. ze srpna 2011 dle žalobce plyne, že lokální poruchy v podloží nebylo možné předvídat. Žalobce dále namítl, že z dokumentace skutečného provedení stavby – technické zprávy z října 2011 plyne, že kvalita horniny v podloží nebyla zvolena, nýbrž předpokládána dle skutečností z podobných staveb v dané lokalitě. Současně z tohoto dokumentu dle žalobce plyne, že posouzení kvality podloží až při provádění stavby bylo efektivnější, protože reagovalo na skutečnou kvalitu plošně, nikoliv v místě několika sond, které nemusely anomálie odhalit.
12. Nově provedené důkazy dle žalobce nepřinesly nic nového v tom smyslu, že by měl žalobce povinnost provádět v rámci projektové přípravy hydrogeologický či geotechnický průzkum podloží.
13. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že důvodem k neposkytnutí dotace nebylo neprovedení geologického průzkumu, který zákon nenařizuje provádět, ale změna zadávacích podmínek (tj. změna povrchu vozovky, záměna betonové dlažby povrchu za živičný povrch) nepřípustnou formou (dodatkem ke smlouvě o dílo) z důvodu skutečností, které bylo možné objektivně předvídat při náležité přípravě projektu. V důsledku nedostatečné přípravy projektu, zjištění vad podloží a volbě nevhodného povrchu vozovky, došlo ke změně smlouvy o dílo uzavřené s vybraným dodavatelem, což mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, pokud by byla zakázka zadána tak, jak byla po změně smlouvy o dílo provedena. Žalobce namítl, že cílem volby povrchu vozovky ze zámkové dlažby však nebyla snaha eliminovat větší počet uchazečů o veřejnou zakázku, ale snaha o estetické a ekonomicky výhodnější řešení obytné zóny. Teprve v důsledku skutečností, které nebylo možné objektivně předvídat při náležité přípravě projektu, došlo ke změně zadávací dokumentace. Uchazeči o veřejnou zakázku byli znovu osloveni, vítězný uchazeč nabídl nejnižší cenu, žalobce jej tedy vybral jako vítěznou nabídku a s ním uzavřel smlouvu o dílo, resp. její dodatek. Nejednalo se tak o skrytou formu diskriminace, jak tvrdí žalovaný.

14. Pro výše uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

3. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Na úvod shrnul procesní historii věci, přičemž poukázal na to, že ve věci rozhodl již poněkolikáté. Dále pak shrnul žalobní námitky a vyjádřil se k nim.
16. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že se při jejím uplatnění žalobce omezil pouze na strohé tvrzení nedostatků napadeného rozhodnutí, které dále nerozvedl. Námitka nepřezkoumatelnosti je přitom dle žalovaného vyvrácena samotným faktem, že žalobce v žalobě polemizuje se závěry žalovaného obsaženými v napadeném rozhodnutí.
17. Stran námitky nesprávně zjištěného skutkového stavu žalovaný sdělil následující. K námitkám směřujícím proti užití geovědních map uvedl, že tyto byly využity pouze jako jeden z podpůrných důkazů za účelem zjištění, zda žalobce mohl předvídat vznik vícenákladů či nikoliv s ohledem na typ lokality a znalosti místních poměrů. Tvrzení žalobce, že dané geovědní mapy byly k dispozici až od roku 2013, není zcela pravdivé, jelikož i před vznikem předmětné webové aplikace měl možnost nahlédnout do těchto map, které jsou uloženy v Mapovém archivu České geologické služby.
18. Tiskovou zprávu č. 15/11 žalovaný obstaral z úřední povinnosti, zejm. pro vytvoření představy o dané lokalitě a ověření tvrzení žalobce. Má přitom za to, že provedením tohoto důkazu vyvrátil žalobcovu argumentaci o tom, že vícenáklady vznikly v důsledku nepředvídaných okolností, kdy jedním z faktorů bylo např. množství a častost srážek, svažitost terénu, typ podloží atp., tedy faktory, kterých si byl žalobce vědom a mohl je předvídat.
19. Ke znaleckým posudkům doc. L. a Ing. P. uvedl, že se přiklonil k názoru Ing. P., že posouzení vhodného a bezpečného krytu vozovky mělo být součástí projektové přípravy zadávacího řízení a že potřeba prodloužení odvodňovacího žlabu byla pouze důsledkem změny krytu vozovky v průběhu stavby. Současně vzal z posudku doc. L. za prokázané, že povrch vozovky ze zámkové dlažby nebyl vhodný z důvodů charakteristiky terénu.
20. Z dokumentace pro stavební povolení – změna stavby zjistil, že projektant Ing. L. M. v srpnu 2011 konstatoval anomálie podloží dané lokality, které nebylo možné předvídat, a navrhl jejich sanaci. Z dokumentace skutečného provedení stavby – technická zpráva z října 2011 bylo zjištěno, že tentýž projektant se mimo jiné vyjádřil k důsledkům neprovedení sanace podloží a k vhodnosti zvoleného povrchu komunikace, tj. k zámkové dlažbě. Ing. M. dospěl k závěru, že kdyby sanace konkrétních míst komunikace nebyla provedena, ohrožovalo by to stabilitu konstrukčních vrstev vozovky, přičemž v dolních částech úseků komunikace s prudším stoupáním by mohlo docházet i k porušení zámkové dlažby a k zatlačování konstrukčních vrstev vozovky do podloží. Dále bylo provedením tohoto důkazu, zjištěno, že projektant Ing. M. připustil, že živичná vozovka mohla být navržena už v projektové dokumentaci. Závěry o nevhodnosti betonové dlažby potvrdil dle žalovaného rovněž autorizovaný technik pro pozemní a dopravní stavby P. H. Dle žalovaného tak žalobce mohl provést alespoň základní průzkum rizikových míst, kterých si byl vědom. Tímto postupem žalobce mohl a měl eliminovat vznik vícenákladů.

21. Dále žalovaný uvedl, že důkazní prostředek Geotechnické posouzení ARCADIS provedl. Závěry z něj plynoucí poté konfrontoval se zprávou P. H. (posouzení technického řešení). Dle něj se nenaplnil předpoklad celoplošně vhodného podloží a místně byly zjištěny anomálie. Ke zprávě speciálního stavebního úřadu žalovaný uvedl, že z ní plyne, že i když geologický průzkum není povinný, jeho provedením se snižuje míra možného výskytu nepředvídatelných skutečností. Ze sdělení Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy žalovaný dovodil, že při náležité obezřetnosti zadavatele i projektanta mohl být od počátku zadávacího řízení zvolen bezpečnější kryt vozovky bez ohledu na to, že anomálie podloží nebylo možné předvídat.
22. Stran námitky, že v rámci správního řízení nebyly vypořádány veškeré žalobcovy námitky, uvedl, že sám žalobce v žalobě neuvádí žádný příklad a žalovanému samotnému není známo, že by nějakou námitku opomenul.
23. K námitce nerespektování závazného právního názoru NSS uvedl, že je přesvědčen, že je napadeného rozhodnutí souladné s předmětným rozsudkem. Žalovaný v návaznosti na zrušující rozsudek NSS provedl důkazy uváděné kasačním soudem, stejně jako nové důkazy navržené žalobcem a rovněž důkazy, které žalovaný provedl *ex officio*.
24. K námitce nesprávného právního posouzení věci uvedl, že dostatečně a srozumitelně zdůvodnil, proč dospěl k závěru o porušení § 82 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), ve spojení s § 6 téhož zákona. Důvodem pro právní závěr žalovaného byl zjištěný skutkový stav, tedy že žalobce provedl změnu realizace zakázky nepřipustnou formou, tj. na základě dodatku ke smlouvě o dílo. Kdyby žalobce v zadávacím řízení požadoval asfaltový kryt vozovky namísto betonového povrchu (zámkové dlažby), mohl obdržet více nabídek, potencionálně i výhodnějších, než byla nabídka vybraného uchazeče, a od jiného okruhu uchazečů. Změnou zadávacích podmínek tak byl potencionálně ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky. Jednání žalobce tak bylo možné posoudit jako skrytou formu diskriminace, jež není přípustná. Důvodem krácení dotace přitom nebylo neprovedení geologického průzkumu, jak se mylně domnívá žalobce, nýbrž porušení smlouvy o poskytnutí dotace.
25. Žalobce v replice uvedl, že s vyjádřením žalovaného nesouhlasí a trvá na podané žalobě v celém rozsahu.

4. Osoba zúčastněná na řízení

26. V souladu s ustanovením § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud po podání žaloby vyzval osoby, které přicházely v úvahu jako zúčastněné řízení (dále též „OZNR“), aby ve stanovené lhůtě oznámily, zda budou svá práva OZNR v řízení uplatňovat. Přípisem ze dne 2. 6. 2025 oznámilo Ministerstvo pro místní rozvoj soudu, že bude uplatňovat svá práva osoby zúčastněné na řízení. K věci se však tato OZNR nevyjádřila.

5. Obsah správního spisu

27. Soud ze správního spisu zjistil následující podstatné skutečnosti:
28. Dne 12. 1. 2009 žalobce jako příjemce dotace učinil výzvu k podání nabídky k veřejné zakázce na administraci projektu obytné zóny. Vítěznému zpracovateli byla dne 26. 1. 2009 přidělena veřejná zakázka. Dne 8. 2. 2011 uzavřel žalobce s poskytovatelem dotace smlouvu o dotaci. Rozpočet projektu byl stanoven na 14 975 326 Kč. Dotace měla být poskytnuta ve výši 92,5 % z celkových způsobilých výdajů projektu.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

29. Dne 25. 7. 2011 žalobce poskytovateli dotace oznámil první změnu projektu. Šlo o změnu materiálu ze zámkové dlažby na živičný povrch. Ve druhém oznámení ze dne 26. 7. 2011 se jednalo o změnu harmonogramu. Na jeho základě byl dne 6. 10. 2011 uzavřen dodatek č. 1 ke smlouvě o dotaci. Dne 9. 11. 2011 oznámil žalobce další změnu projektu. Týkala se změny krytu pojezdové části vozovky a sanace z důvodu nepříznivé geologické poruchy. Žalobce uvedl, že geologické podmínky na staveništi se výrazně mění a vedle úseků s kvalitním podloží se vyskytují lokální poruchy, které nebylo před obnažením ložné spáry možné předvídat. Staveniště bylo otevřeno i během přívalových dešťů, což pomohlo odhadnout místa s největším rizikem. Projektant navrhl zpevnit potenciálně riziková místa formou sanace. Dále se měl změnit materiál krytu pojezdové části vozovky. Původní kryt ze zámkové dlažby vycházel z předpokladu, že geologické podmínky na staveništi budou obdobné jako u jiných dopravních staveb, které byly v posledních několika letech vybudovány v nejbližším okolí. Po sejmutí horniny na úroveň zemní pláně se však ukázalo, že na několika místech je podloží občas podmáčené a zejména po přívalovém dešti se jeho únosnost snižuje. Mohlo by tak docházet k porušování zámkové dlažby a k zatlačování konstrukčních vrstev vozovky do podmáčeného podloží. Projektant navrhl položit živičný kryt, který nasměruje odtékání veškeré dešťové vody do uličních vpustí, a voda se tak nebude dostávat spárami do podloží jako u zámkové dlažby. Rovněž došlo k prodloužení odvodňovacího žlabu.
30. Ve dnech 23. 5. 2012 až 8. 8. 2012 proběhla kontrola. Při ní byla mj. vizuálně zkontrolována dokončená stavba a ověřena způsobilost výdajů na vícepráce projektu a hospodárnost výdajů na řízení projektu a na zpracování žádosti.
31. Dne 21. 11. 2012 oznámil poskytovatel dotace žalobci krácení dotace kvůli třem pochybením. K prvnímu pochybení poskytovatel dotace na základě znaleckého posudku uvedl, že žádná z víceprací není důsledkem objektivně nepředvídané okolnosti. Jako nezbytnou vícepráci, výhradně však vyvolanou pochybením žalobce v předrealizační fázi, označil soudní znalec Ing. P. pouze sanaci podloží. Navržený rozsah a způsob dodatečné sanace však nepovažoval za ekonomicky nejvhodnější řešení. Navíc postrádal průkazné doložení objektivní nutnosti realizace víceprací. Ohledně třetího pochybení z dotačních pravidel plyne, že nezpůsobilými výdaji jsou stavební práce, služby a dodávky, které nevytvářejí reálnou hodnotu nebo jejichž hodnota je určena pouze procentem z nákladů projektu (např. procentní odměny za jednotlivé fáze projektu). Stejný závěr potvrzuje i metodický pokyn ke způsobilým výdajům projektu. Proto nemohla být uznána druhá složka ceny díla tvořená čtyřprocentním bonusem z celkové výše dotace.
32. Žalovaný na návrh žalobce zahájil sporné řízení dle ustanovení § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“, příp. „s. ř.“). Žalovaný ve věci rozhodl již poněkolkáté. Nejprve žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 5. 9. 2014, č. j. MF-44067/2013/12, proti kterému podal žalobce (v pozici navrhovatele) i odpůrce rozklad, o kterých bylo rozhodnuto rozhodnutími č. j. MF-66435/2014/1203 a MF-66445/2014/12. Proti všem těmto rozhodnutím podal odpůrce žalobu k Městskému soudu v Praze, který této vyhověl a všechna uvedená rozhodnutí zrušil.
33. Následně ministerstvo financí vydalo rozhodnutí č. j. MF 15875/2016/1203-17 ze dne 18. 3. 2020, ve kterém posoudilo důvodnost krácení dotace tak, že žalobci dalo ve věci nákladu na administraci projektu za pravdu, tj. krácení dotace ve výši 762 000 Kč ze strany poskytovatele dotace posoudilo jako protiprávní. Ostatní důvody krácení dotace, tj. změny při realizaci stavby a s tím spojenou formu diskriminace při zadávání veřejné zakázky a zahrnutí tzv. *success fee* do výdajů žalovaný posoudil jako oprávněné, a návrh co do částky 5 672 289,85 Kč

zamítl. Proti rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020, č. j. MF-15875/2016/1203-17, podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 2. 6. 2023, č. j. 3 Af 19/2020-87, zamítl. Proti rozsudku Městského soudu v Praze podal žalobce kasační stížnost k NSS, který stížnosti rozsudkem ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36, vyhověl, a zrušil jak rozsudek Městského soudu v Praze, tak i rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

34. V návaznosti na rozsudek NSS žalovaný pokračoval ve správním řízení a dne 12. 2. 2025 vydal nyní napadené rozhodnutí. V něm rozhodl tak, jak je uvedeno v části „*vymezení věci*“ tohoto rozsudku. Co se týče napadeného výroku II. dospěl totiž k názoru, že žalobce porušil § 6 ZVZ ve spojení s § 82 odst. 2 téhož zákona, neboť provedl změnu realizace zakázky nepřipustnou formou, tj. na základě dodatku ke smlouvě o dílo. Změna povrchu komunikace byla sjednána až dodatkem ke smlouvě o dílo z důvodů skutečností, které dle žalovaného bylo možné objektivně předvídat při náležité přípravě projektu. Problematickostí původně zvoleného řešení (užití zámkové dlažby) byla dle žalovaného žalobci předem známa. Postup žalobce však tyto fakta ignoroval, čímž došlo ke vzniku vícenákladů spočívajících ve změně krytu, sanaci a prodloužení odvodňovacího žlabu. Změna původní zadávací podmínky pak mohla mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, čímž se žalobce dopustil porušení zákazu diskriminace.
35. V rámci napadeného rozhodnutí žalovaný provedl mj. k důkazu vyjádření Ministerstva dopravy, vyjádření stavebního úřadu Třemošná a odboru dopravy MÚ Nýřany, stejně tak si vyžádal vyjádření silničního správního orgánu MÚ Nýřany. Městský úřad Nýřany uvedl, že výsledkem projednání projektové dokumentace nebyl požadavek na zpracování průzkumu. Dále uvedl, že sanace a změna krytu a s tím související úprava odvodnění (žlab) byly vyvolány nepříznivými geologickými poruchami, které se nedaly před zahájením stavby předpokládat. Ministerstvo dopravy uvedlo, že při podrobném geotechnickém průzkumu zájmového území by se míra možnosti výskytu nepředvídatelných skutečností snížila. Žalovaný rovněž provedl důkaz znaleckými posudky doc. L. a Ing. P. Z posudku doc. L. dle žalovaného plyne, že terén nebyl pro zámkovou dlažbu vhodný a z hlediska životnosti je asfaltový povrch lepší. Z posudku Ing. P. pak dle žalovaného vyplynulo, že žádná z víceprací nebyla důsledkem objektivně nepředvídatelné skutečnosti, a že prodloužení krytu odvodňovacího žlabu nebylo nezbytné. Zároveň žalovaný z posudku dovodil, že vynaložení těchto nákladů nebylo nepředvídatelné a váže se na volbu krytu vozovky, což mělo být vyřešeno v předrealizační fázi a v projektové dokumentaci, nikoliv až v průběhu díla formou změn. Dále provedl důkaz dokumentací pro stavební povolení – změna stavby před dokončením projektanta Mandík Planning Ing. L. M. ze srpna 2011, kde byl popsán důvod změn – skutečné geologické poměry ložné spáry a lokální poruchy podloží, které nebylo možné před obnažením ložné spáry předvídat, a byla navržena sanace. Z dokumentace skutečného provedení stavby – technická zpráva z října 2011 dle žalovaného plyne, že tentýž projektant uvedl důvod použití horniny 4. třídy – kvalita horniny v podloží nebyla zvolena, ale předpokládána podle zkušeností z obdobných staveb v lokalitě. Zmíněný projektant měl rovněž uvést, že ani nejpodrobnější geologické sondy by nemohly postihnout realitu a velký počet sond by byl nákladný. Žalovaný k těmto skutečnostem dále uvedl, že za chybný nepovažuje neprovedení geologické sondy v celém úseku stavby, nýbrž to, že neprovedl ani jednodušší test podloží v rizikových místech stavby a bez jakékoliv kontroly zvolil nestabilní kryt vozovky. Vyjádření Ing. M. pak dle žalovaného potvrdilo nevhodnost zámkové dlažby v daném terénu.

36. Při posouzení námitek týkajících se neuznání výdajů ve výši ve výši 4 % z celkové výše dotace tvořících odměnu zpracovatele žádosti o dotaci, se přiklonil k právnímu názoru NSS, jenž shledal, že takovýto výdaj byl v rozporu s dotačními pravidly. Žalovaný pro výše uvedené seznal, že tento výdaj byl oprávněně odmítnut jako nezpůsobilý.

6. Jednání soudu

37. Při jednání setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích.

7. Posouzení věci soudem

38. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
39. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
40. Žaloba je důvodná.
41. Městský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť vlastní přezkum rozhodnutí je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Musí se jednat o rozhodnutí srozumitelné a opřené o dostatek relevantních důvodů (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Námitka nepřezkoumatelnosti je uplatněna ve značně obecné rovině. Takový způsob uplatnění námítky pak dle ustálené judikatury předurčuje také podrobnost jejího vypořádání.
42. Dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
43. Městský soud připomíná, že nepřezkoumatelnost je nutné brát jako extrémní vadu rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti, případně absenci důvodů pro něj, a nikoliv jako pouhý nesouhlas se závěry v něm obsaženými. Smyslem nepřezkoumatelnosti je, zda napadené rozhodnutí splňuje podmínky stanovené pro odůvodnění a zda je možné ho přezkoumat. Soud poukazuje na to, že sám žalobce se závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí věcně polemizuje a vznáší ve vztahu k nim konkrétní námítky, což by dozajista nebylo možné, pakliže by byly zatíženy vadou nepřezkoumatelnosti
44. Dle ustálené judikatury jsou nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů rozhodnutí, není-li zřejmé, z jakých podkladů rozhodnutí činil a jakými úvahami se při hodnocení těchto podkladů správní orgán řídil (rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Z rozsudku NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, je dále zřejmé, že nepřezkoumatelnost je také dána, jestliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil své závěry, případně jestliže nevypořádal rozpory mezi zjištěnými podklady, tj. nevysvětlil proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru oproti jinému (rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47).
45. Soud dospěl k závěru, že žalovaný při rozhodování vycházel ze svých zjištění a důkazních návrhů účastníků řízení. Napadené rozhodnutí se opírá o dostatek důvodů, jež jsou srozumitelně prezentovány. Pakliže správní orgán jasně a přehledně uvedl důvody svého rozhodnutí, z těchto důvodů poté vyvodil závěry, není možné napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

46. Nepřezkoumatelnými pro nesrozumitelnost jsou rozhodnutí, z nichž nelze seznat, jak správní orgán rozhodl. To může být dáno absencí výroku, nedostatky jazykového vyjádření výroku nebo vnitřní rozporností. Musí se jednat o takové nedostatky, které zabraňují porozumět výroku rozhodnutí, tedy zjistit, jak správní orgán rozhodl. Výrok je nesrozumitelný také tehdy, když je vnitřně rozporný výrok sám nebo plyne-li tato vnitřní rozpornost z obsahu odůvodnění, které neodpovídá výroku. Rozhodnutí může být nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i tehdy, není-li nesrozumitelností zatížen samotný výrok, ale odůvodnění rozhodnutí. Takový případ nastane tehdy, je-li rozhodnutí stiženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech rozhodnutí (rozsudek NSS ve věci sp. zn. 7 A 547/2002). Tento následek může mít i vnitřní rozpornost odůvodnění rozhodnutí, nejsou-li v důsledku toho z odůvodnění rozhodnutí seznatelné skutečné důvody výroku rozhodnutí.
47. Soud má za to, že rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost, jelikož z výroku napadeného rozhodnutí lze seznat, jak správní orgán rozhodl, a jeho odůvodnění dává smysl, který svědčí o skutkových a právních důvodech, jež jej vedly k vydání rozhodnutí.
48. Vzhledem k tomu, že soud shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelné, přistoupil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí.
49. V projednávané věci se soud zabýval především dvěma žalobními okruhy, které se do značné míry prolínají. Vypořádal je proto současně. Prvním z nich je nerespektování závazného právního názoru NSS, který NSS uvedl ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36. V něm NSS žalovaného jasně zavázal k doplnění skutkových zjištění a jejich hodnocení v souladu s jejich opravdovým významem. Druhý žalobní okruh pak míří na rozpor skutkové podstaty s obsahem spisu. Právě skutkové okolnosti nyní projednávané věci a jejich hodnocení stojí ve středu žalobní argumentace, a současně tedy samotného sporu.
50. Městský soud si je vědom, že v nyní napadeném rozhodnutí žalovaný jako důvod k neposkytnutí dotace označil změnu zadávacích podmínek nepřípustnou formou z důvodu skutečností, které bylo možné objektivně předvídat při náležité přípravě projektu. Tento postup pak dle žalovaného mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Pokud by totiž žalobce již od počátku umožnil dodání pouze živičného povrchu vozovky, mohl obdržet více nabídek na zhotovení projektu. Dle žalovaného se navíc jedná o skrytou formu diskriminace, jelikož se subjekty schopny nabídnout pouze živičný povrch, nemohly již na počátku zapojit do soutěže o dotčenou veřejnou zakázku.
51. Žalovaný se dle soudu snaží navodit dojem, že hlavním důvodem není „pouhé“ pochybení žalobce při přípravě projektu (zvolení nevhodného krytu vozovky, ačkoliv mohl a měl vědět o problémech s půdním podložím), nýbrž spojení tohoto a porušení zákazu diskriminace dle § 6 ZVZ ze strany žalobce. Otázka, zda došlo k porušení zákazu diskriminace, má však svůj základ právě v otázce, zda žalobce mohl a měl vědět o problémech s půdním podložím a podle toho také jednat tak, aby nevyvstala potřeba víceprací. Soud se proto zabýval zejména tím, zda žalovaný obhájil svůj závěr, obsažený již v jeho předchozím rozhodnutí z roku 2020. V tomto rozhodnutí již shledal, že žalobce rozhodné skutečnosti vědět měl a mohl.
52. Při posuzování této věci vycházel soud z právního názoru NSS, který je zanesen v jeho rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36. V jeho bodě 55 stojí: *„Pokud v řízení nebude postaveno na jisto, že existovaly skutečnosti, na jejichž základě stěžovatel v době zadávání zakázky mohl a měl předpokládat lokální poruchy podloží, bude žalovaný vycházet z toho, že*

neobstojí závěr, podle něhož vícepráce nebyly důsledkem objektivně nepředvídaných okolností.“ Aby žalovaný obhájil svůj závěr, že žalobce mohl a měl předpokládat poruchy podloží, a tím se vyhnul vícepracím, které však svým pochybením byl nucen provést, byl žalovaný povinen pro tento závěr obstarat dostatek podkladů a tyto řádně vyhodnotit. Je pravdou, že žalovaný opětovně přistoupil k hodnocení velké části podkladů pro rozhodnutí, což mu uložil ve svém rozsudku kasační soud. Jedná se zejména o znalecké posudky doc. L. a Ing. P., vyjádření Ministerstva dopravy, vyjádření stavebního úřadu Třemošná a odboru dopravy MÚ Nýřany, stejně jako dalších podkladů, které soud označil výše v tomto rozsudku.

53. Pochybení, které žalobce namítá, se skrývá v hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí. Tento problém je pak ještě významnější při uvědomění si, že sám NSS již žalovanému jasně vyložil, jakých pochybení se při dřívějším hodnocení těchto podkladů dopustil, přičemž žalovaný i přes tento fakt setrval na svém chybném hodnocení podkladů a utvořil z nich závěr, jenž neodpovídá obsahu spisu.
54. V první řadě je nutné poukázat na to, že sám NSS uvedl, že ze znaleckého posudku doc. L. neplyne závěr, že *„[r]izika bylo možné předpokládat předem, zejména průsak vody při deštích a nestabilitu povrchu vozovky při zatížení těžkými vozidly.“* (bod 42 rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023). Kasační soud souhlasil s žalobcem rovněž v tom, že *„nelze automaticky činit závěr, že stěžovatel měl „pro jistotu“ rovnou použít živičný povrch.“* (bod 43 téhož rozsudku NSS). NSS dále seznal, že *„[p]okud stěžovatel nemohl objektivně předpokládat anomálie v podloží, neměl důvod na začátku volit jiný povrch než zámkovou dlažbu, kterou upřednostňoval z jiných důvodů.“* (tamtéž). Žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí uvedl, že ze znaleckého posudku doc. L. plyne, že *„[v]zhledem k charakteristice terénu, v němž měla být místní komunikace vybudována, zejména vzhledem k jeho svažitosti a zatížení těžkými vozidly, nebyl povrch vozovky ze zámkové dlažby vhodný.“* (s. 13 napadeného rozhodnutí). Naproti tomu však stojí výše uvedený právní názor NSS, dle něhož žalobce nepochybil, když již na počátku nezvolil živičný povrch, a ze znaleckého posudku neplyne, že by žalobce mohl a měl vědět o anomáliích půdy.
55. Kasační soud byl kritický rovněž k hodnocení znaleckého posudku Ing. P. žalovaným. NSS uvedl, že závěry znaleckého posudku *„nevypovídají nic o možnosti předvídat okolnosti, kterými stěžovatel odůvodnil provedení víceprací“* (bod 39 rozsudku ve věci ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023). I přesto žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí uvedl, že znalec Ing. P. posoudil objektivní nepředvídatelnost změn projektu spočívajících v sanaci podloží a změně povrchu vozovky tak, že *„žádná z víceprací nebyla důsledkem objektivně nepředvídatelné skutečnosti“* (s. 13 napadeného rozhodnutí). Rozpor s právním názorem NSS je dle městského soudu zjevný.
56. Námitky žalobce směřovaly rovněž proti hodnocení dalších důkazů, jimiž jsou vyjádření stavebního úřadu Třemošná a odboru dopravy MÚ Nýřany. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že z výše uvedeného dovodil v napadeném rozhodnutí, že při náležité obezřetnosti zadavatele i projektanta mohl být od počátku zvolen bezpečnější kryt vozovky bez ohledu na to, že anomálie podloží nebylo možné předvídat. Soud s tímto konstatováním samotným v obecné rovině problém nemá. Nicméně je třeba poukázat na to, že stejně jako mohl žalobce zvolit živičný povrch a vyhnout se dalším komplikacím (o nichž však nemohl vědět, jak plyne z obsahu spisu), mohl rovněž zvolit zámkovou betonovou dlažbu. Tu žalobce upřednostnil s ohledem na to, že se jedná o obytnou zónu, kde se takovýto kryt komunikace obvykle používá. Tento postup přitom aproboval NSS v bodu 43 rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

57. Soud se dále zabýval vyjádřením ministerstva dopravy (dopis ze dne 22. 10. 2013, č. j. 81/2013-120-TN/4). V něm je uvedeno, že při podrobném geotechnickém průzkumu zájmového území by se míra možnosti výskytu nepředvídatelných skutečností snížila. Ačkoliv lze v obecné rovině s tímto závěrem souhlasit, opětovně je nutné připomenout, že dle právního názoru NSS neměl žalobce povinnost tento průzkum provést (což ostatně nerozpорије ani žalovaný). Rovněž je nutné podotknout, že ani ze správního spisu přímo neplyne, že by žalobce mohl a měl vědět o anomáliích půdy, spíše naopak (viz výše). Současně soud odkazuje na „dokumentaci skutečného provedení stavby – technická zpráva“ z října 2011, v níž je uvedeno, že by ani nejpodrobnější geologické sondy nemohly postihnout realitu a velký počet sond by byl nákladný. Závěr o možnosti snížení rizika při podrobném geologickém průzkumu je tak při posouzení nyní projednávané věci irelevantní.
58. Z výše uvedených podkladů dle soudu plyne, že žalobce nebyl povinen provést geologický průzkum podloží, a že změna povrchu komunikace, sanace a úprava systému odvodnění byly vyvolány nepříznivými geologickými poruchami, které se nedaly před zahájením stavby předpokládat. Tohoto významu provedených důkazů si dle soudu musel být vědom rovněž žalovaný, jelikož tyto závěry v napadeném rozhodnutí zvýraznil podtržením. I přesto tyto závěry dále nehodnotil, a nepostavil na jisto své domněnky o pochybení žalobce při zadávání projektu, čímž nedostal povinností mu uloženým ve výše citovaném rozsudku (bod 44). Ani zde tak žalovaný nerespektoval závazný právní názor NSS.
59. Soud se rovněž zabýval námitkou vůči tvrzení žalovaného obsaženém v napadeném rozhodnutí, že v lokalitě Horní Bříza neměla v době od realizace zakázky do současnosti žádná komunikace kryt z betonové dlažby, nýbrž pouze asfaltový. Žalobce poukázal na to, že v lokalitě „V Kolonii“ je již od roku 2006 užit povrch ze zámkové dlažby. Pro prokázání svého tvrzení navrhl důkaz fotografiemi komunikace V Kolonii v Horní Bříze. Sám žalovaný ve vyjádření k žalobě uznal, že ve Městě Horní Bříza byla postavena i jiná pozemní komunikace ze zámkové betonové dlažby (s. 4 vyjádření k žalobě). Vzhledem k tomu, že účastníci učinili tuto skutečnost nespornou, soud již u jednání neprováděl důkaz fotografiemi, které ke svému tvrzení doložil žalobce. Skutečnost, že v jiné části obce byla postavena komunikace ze zámkové dlažby, která nečinila žádné problémy, svědčí také spíše o tom, že žalobce nepředpokládal problémy s podložím, a nikoli o tom, že žalobce mohl (a měl) předpokládat problémy s jím zvoleným použitím zámkové betonové dlažby, jak tvrdí žalovaný.
60. Žalobce rovněž namítl, že v době přípravy projektu neměl přístup k informacím z geovědních map o charakteru hornin, jelikož mapy, na něž odkázal žalovaný, jsou přístupné online až od roku 2013, tj. po realizaci projektu. Žalovaný k tomuto uvedl, že sice je pravdou, že mapy jsou online dostupné až od roku 2013, žalobce do nich však mohl již dříve nahlédnout v mapovém archivu České geologické služby. Žalovaný však také připustil, že geovědní mapy byly v rámci správního řízení využity pouze jako jeden z podpůrných důkazů za účelem zjištění, zda žalobce mohl předvídat vznik vícenákladů či nikoliv s ohledem na typ lokality a znalost místních poměrů.
61. Soud souhlasí v tvrzením žalovaného v tom rozsahu, že žalobce či projektant mohli geovědní mapy vyhledat v Mapovém archivu České geologické služby. Námitka, že tyto podklady při přípravě projektu nemohly být využity, jelikož jsou mapy dostupné online až od roku 2013, a tak se s nimi nebylo možné seznámit, je proto nedůvodná. Nicméně je nutno upozornit na to, že ani opomenutí zohlednění tohoto podpůrného podkladu při výběru

povrchu komunikace nemůže vést k závěru, že žalobce pochybil, když nejdříve vybral zámeckou dlažbu, a nikoliv živичný povrch. Soud má za to, že ani nezohlednění informací z těchto geovědních map nemůže vyvrátit závěr, že žalobce nemohl vědět o anomáliích půdy v místě stavby. Tento závěr soudu podporují mj. výše uvedené vyjádření stavebního úřadu Třemošná, odboru dopravy MÚ Nýřany a vyjádření ministerstva dopravy.

62. Dále se soud zabýval částí námitky týkající se Tiskové zprávy. Žalobce uvedl, že nerozporuje, že v místě byl svažitý terén a prašné a nepevněné komunikace. Dodal, že právě z důvodu absence zpevněné komunikace rozhodl o jejím vybudování. Odkázal dále na bod 42 rozsudku NSS ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023, v němž NSS uvedl, že ani ze svažitosti terénu nemusel žalobce bez dalšího předpokládat anomálie podloží, které následně vedly k potřebě víceprací. Poukázal rovněž na to, že v Horní Bříze je svažitých terénu vícero, přičemž např. v lokalitě „V Kolonii“ je úspěšně vybudována komunikace s povrchem ze zámkové dlažby. Stran svého tvrzení odkázala na fotografie komunikace V Kolonii v Horní Bříze, jež navrhl provést jako důkaz k námitce vůči tvrzení, že se v Horní Bříze před realizací nyní řešeného projektu nenacházela jiná pozemní komunikace ze zámkové betonové dlažby. Žalovaný z Tiskové zprávy dovodil, že žalobce si byl vědom charakteru lokality. Žalovaný se domnívá, že provedením tohoto důkazu vyvrátil žalobcovu argumentaci o tom, že vícenáklady vznikly v důsledku nepředvídaných okolností.
63. Soud se i zde přiklonil na stranu žalobce. Zprvč městský soud seznal, že tvrzení, že by v Horní Bříze nebyla žádná komunikace s povrchem ze zámkové dlažby, je nepravdivé. To ostatně uznal i žalovaný na s. 4 svého vyjádření k žalobě. Zadruhé soud poukazuje na to, že sám NSS ve svém rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023 dovodil, že rizika budování komunikace s povrchem ze zámkové dlažby plynoucí ze svažitosti terénu nebylo možné předpokládat, resp. to neplyne ze znaleckého posudku doc. L.
64. Soud se dále zabýval hodnocením geotechnického posouzení spol. ARCADIS Geotechnika a. s. ze strany žalovaného. Dle soudu z tohoto podkladu plyne potřeba provedených stavebních změn v řešené lokalitě. Současně je nutné poukázat na to, že změny povrchu vozovky se propsaly také do potřeby sanace podloží a prodloužení odvodňovacího žlabu. Pakliže žalovaný nedokázal prokázat, že žalobce o půdních anomáliích mohl a měl vědět již při přípravě projektu (s krytem ze zámkové betonové dlažby), nemůže být žalobci kladena k tíži potřeba sanace a nové vyřešení odvodňovacího systému stavby, jelikož tyto vyvstaly z potřeby změny povrchu komunikace.
65. Soud již výše odkázal na bod 55 rozsudku NSS ve věci sp. zn. 2 Afs 242/2023. V něm NSS zcela jasně uvedl, že pokud žalovaný nepostaví na jisto, že existovaly skutečnosti, na jejichž základě žalobce v době zadávání zakázky mohl a měl předpokládat lokální poruchy podloží, bude žalovaný vycházet z toho, že neobstojí závěr, podle něhož vícepráce nebyly důsledkem objektivně nepředvídaných okolností.
66. Soud má s ohledem na výše analyzované podklady za to, že není možné shledat, že bylo postaveno „na jisto“, že existovaly skutečnosti, z nichž mohl a měl žalobce v době zadávání zakázky předpokládat. Listiny založené ve správním spise naopak svědčí spíše ve prospěch žalobce a závěru, že nemohl vědět o půdních anomáliích při přípravě projektu.
67. Soud poukazuje zejm. na hodnocení znaleckých posudků ze strany žalovaného. Ty byly hodnoceny stejně jako v jeho minulém rozhodnutí z roku 2020, k němuž se následně vyjádřil NSS. Z těchto podkladů neplynou závěry, z nichž by plynulo pochybení žalobce, které mu je žalovaným kladeno za vinu.

68. Stejně tak ani z dalších podkladů neplynou závěry o možném pochybení žalobce. Soud z vyjádření stavebního úřadu Třemošná, vyjádření odboru dopravy MÚ Nýřany, ani z vyjádření ministerstva dopravy nemohl dovodit závěr o tom, že vícepracím mohlo být předejito, jelikož žalobce mohl a měl vědět o anomáliích půdy, a tudíž rovnou vybrat živичný povrch vozovky, a to z důvodů uvedených výše v tomto rozsudku.
69. Stejně tak se ukázalo jako mylné tvrzení žalovaného o neexistenci komunikace s povrchem ze zámkové betonové dlažby před realizací nyní řešeného projektu. Soudu tak přijde logické, že žalobce nepředpokládal problémy s podložím i s ohledem na předchozí realizaci obdobné stavby, která navíc úspěšně slouží svému účelu dodnes.
70. Z výše uvedeného dle soudu plyne, že ze strany žalovaného nedošlo k jednoznačnému prokázání, že žalobce mohl a měl vědět o problémech podloží stavby a zvolit tak živичný povrch komunikace a tím se vyhnout vícepracím. I přesto žalovaný setrval na opačném názoru a nerespektoval tak závazný právní názor NSS. Soud si je vědom, že žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí dovodil rovněž porušení zákazu diskriminace dle § 6 ZVZ. Pakliže však nebylo možné dojít k závěru, že žalobce mohl a měl vědět o půdních anomáliích, a i přesto zvolil povrch ze zámkové dlažby, není zcela jistě možné shledat, že se žalobce dopustil skryté formy diskriminace, která měla vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Tento právní závěr žalovaného proto nemůže být správný.
71. Námitka nerespektování právního názoru NSS vyjádřeného v jeho rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36, je tak pro výše uvedené důvodná. Stejně tak žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož ze spisu správního orgánu neplynou závěry, jež žalovaný učinil. Závěr o porušení § 6 ZVZ není správný, žalovaný tak v tomto ohledu nesprávně posoudil nyní projednávanou věc. Soud proto zrušil napadený výrok II. rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. MF-15875/2016/1203-37.
72. Vzhledem k tomu, že soud přistoupil ke zrušení napadeného výroku II., zrušil soud rovněž výrok III. o náhradě nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování práva. Ten byl totiž závislý na úspěšnosti žalobce v řízení před žalovaným jakožto správním orgánem.
73. Pro úplnost soud uvádí, že se nezabýval výrokem II. napadeného rozhodnutí v rozsahu posouzení skutečností týkajících se nevyplacené dotace ve výši 659 364 Kč z důvodu neuznání výdajů ve výši 4 % z celkové výše dotace tvořících odměnu zpracovatele žádosti o dotaci. Žalobce totiž výslovně uvedl, že oprávněnost nevyplacení této části dotace nenapadá, a respektuje právní názor kasačního soudu uvedený v bodech 57 až 65 jeho rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Afs 242/2023-36. Nicméně vzhledem k tomu, že tuto žalobou nenapadenou část dotace nebylo možné oddělit, byl soud povinen zrušit celý výrok II.
74. V důsledku zjevné nesprávnosti (omylem vynechaného slova „žalovanému“ při vyhlášení rozsudku) vyhlášený rozsudek ve výroku I. neobsahoval slovo „žalovanému“. Oprava této zjevné nesprávnosti byla učiněna přímo v písemném vyhotovení tohoto rozsudku, který nechť je v uvedené části považován taktéž za opravné usnesení vydané předsedou senátu (§ 54 odst. 4 s. ř. ř.) s tím, že i proti němu je kasační stížnost přípustná.

8. Závěr a náklady řízení

75. Soud na základě výše uvedeného shledal, že žalovaný nepostavil na jisto, že existovaly skutečnosti, na jejichž základě žalobce v době zadávání zakázky mohl a měl předpokládat lokální poruchy podloží. Měl tak (v souladu s právním názorem NSS) vycházet z toho, že neobstojí závěr, podle něhož vícepráce nebyly důsledkem objektivně nepředvídaných

okolností. V souladu s tímto měl rozhodnout v dotčeném sporném řízení, avšak tak neučinil. Soud shledal, že z obsahu spisu neplyne, že žalobce v době zadávání zakázky mohl a měl předpokládat lokální poruchy podloží. Pokud však bude žalovaný na tomto závěru i nadále trvat, v dalším řízení si pro setrvání na tomto názoru obstará dostatečné podklady pro jeho podporu.

76. Na základě shora uvedeného soud dospěl k názoru, že žaloba je důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro nezákonnost a vady řízení zrušil výroky II. a III. napadeného rozhodnutí a věc v tomto rozsahu vrátil žalovanému dalšímu řízení. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
77. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, odměně za 5 úkonů právní služby (§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby, a účast u jednání dne 11. 11. 2025] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 15 500 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradě hotových výdajů za 5 úkonů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 500 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobce je plátcem DPH, a proto se zvyšuje odměna o příslušnou zákonnou sazbu této daně (21 %) vypočtenou z přiznané odměny a náhrady hotových výdajů, v daném případě tedy o částku 3 570 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 23 570 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).
78. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za podání žaloby a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za tři úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, a za účast u jednání soudu dne 11. 11. 2025. Za každý úkon právní služby náleží zástupci žalobce mimosmluvní odměna ve výši 4 620 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 450 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem činí odměna zástupce za zastupování v řízení částku 15 210 Kč.
79. Vzhledem k požadavku zástupce žalobce na úhradu nákladů, při nichž by soud vycházel z hodnoty předmětu celého peněžitého plnění, jež bylo předmětem řízení v projednávané věci, upozorňuje soud na to, že žalovaný ve věci nevydal rozhodnutí jako správce daně, když rozhodoval o sporu z veřejnoprávní smlouvy, a proto nebylo možno aplikovat ust. § 10b odst. 5 advokátního tarifu.
80. Součástí náhrady nákladů je také náhrada cestovních výdajů spojených s cestou z Českých Budějovic do Prahy a zpět (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Tato jízda se uskutečnila 11. 11. 2025. Podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb.,

zákoníku práce, náleží zástupci za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu. Základní náhrada činí 5,80 Kč za 1 km jízdy [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 475/2024 Sb.], celková základní náhrada tak činí 1 757 Kč ($303 \times 5,80 = 1\,757,40 \approx 1\,757$ Kč). Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu činí 645 Kč [průměrná cena motorové nafty činí 34,70 Kč dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 475/2024 Sb.; kombinovaná spotřeba určená z údajů technického průkazu činí 6,13 l na 100 km; $34,70 \text{ Kč} \times 303 \times 0,0613 = 644,514 \text{ Kč} \approx 645$ Kč]. Náhrada cestovních výdajů tam a zpět činí celkem 2 402 Kč ($1\,757 \text{ Kč} + 645 \text{ Kč}$).

81. Dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 14 odst. 3 advokátního tarifu náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou na úkon v místě, které není sídlem zástupce, v celkové výši 1 200 Kč ($8 \times 150 \text{ Kč}$).
82. Náklady v souvislosti s cestou tak činí 3 602 Kč ($2\,402 \text{ Kč} + 1\,200 \text{ Kč}$). Celkem tedy 18 812 Kč. Odměna se zvyšuje o daň z přidané hodnoty o 3 951 Kč ($21 \% \text{ z } 18\,812 \text{ Kč} \approx 3\,951$).
83. Ve svém souhrnu tak náklady řízení představují částku 25 763 Kč ($3\,000 + 15\,210 + 2\,402 + 1\,200 + 3\,951$), kterou je žalovaný povinen uhradit stěžovateli k rukám jeho zástupce Mgr. Tomáše Čermáka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
84. Osobě zúčastněné na řízení nebyly soudem uloženy žádné povinnosti, v souvislosti, s nimiž by jí vznikly náklady, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.